

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XIX.

OKTOBER 1970

Cena 0,20 din

Iz preteklosti se poraja prihodnost

*Za tovarniški praznik –
20-letnico samoupravljanja
čestitajo vsem aktivnim
in že upokojenim članom
delovne skupnosti*

UPRAVA PODJETJA
DRUŽBENO POLITIČNE
ORGANIZACIJE V PODJETJU
UREDNIŠTVO KONOPLANA

Na letošnji tovarniški praznik slavimo obenem pomemben jubilej: 20 let je minilo, odkar je kolektiv prevzel v svoje roke upravljanje podjetja. Ta pomemben zgodovinski trenutek smo sklenili še posebej proslaviti z vrsto akcij: najprej in predvsem seveda z organizacijo našega vsakoletnega »tovarniškega srečanja« z nekdanjimi sodelavci — upokojenci, dalje z obiskom vseh tistih naših sodelavcev, bodisi aktivnih bodisi že upokojenih, ki jih je bolezen priklenila na posteljo in dom, pa tudi z vrsto športnih prireditev. Ta dan smo tudi člani uredniškega odbora proslavili v intimnem krogu — z organizacijo našega vsakoletnega izleta. In navsezadnje je počastitvi tega dneva namenjena tudi pričujoča številka Konoplana. Zato smo bili prisiljeni izpustiti iz nje vse, kar ni neposredno vezano na rok objave, tako zlasti nadaljevanje članka o pristojnosti svetov in našo standardno rubriko o strokovnih službah podjetja.

Ta številka skuša v sebi zgostiti vse tisto praznično razpoloženje, ki nas je obvladovalo te dni. Predvsem pa je ta številka namenjena našim nekdanjim sodelavcem — upokojencem, katerih življenje in delo sta bistveno prispevala k izgraditvi današnjega dne. In ko se naša misel obrača nazaj v preteklost, na dan dejavne uresničitve notranjega bistva naše revolucije — vzpostavitve delavskega samoupravljanja, se ji obenem v njem že kažejo zametki našega jutrišnjega dne. V njegovem zanosu moremo namreč že jasno slutiti prihajajočo pomlad nastopajoče odprte človečnosti.

Urednik

Dan upokojencev - Umag 1970

Bralci Konoplana se gotovo spominjajo, kakšnega velikega zadovoljstva je bila deležna lanskoletna odločitev podjetja, da svoje vsakoletno »tovarniško srečanje« z nekdanjimi sodelavci-upokojenci organizira v obliki skupnega izleta v naš počitniški dom v Umagu. Ko je ing. Janko Ukmar takrat zastavil posameznim udeležencem izleta vprašanje, ali so zadovoljni s takšno obliko našega srečanja, in jih pobaral, kakšne želje imajo za naša prihodnja srečanja, so bila mnenja vseh nedeljena: Izlet mi je zelo všeč! Srečanje v obliki izleta mi je zelo všeč. Pa ne samo meni, temveč vsakemu, s katerim sem govoril. Zahvaljujem se vsem organizatorjem in upravi za tak prsrčen in izviren način srečanja. Za nas je to veliko in lepo doživetje. Zelo sem zadovoljen! Lahko rečem, da smo res vsi izredno zadovoljni. Kar solzna sem bila v začetku od sreče. Še si želim takšnih srečanj. Današnji izlet bo zame nepozaben. Krasno! Še nikoli tako! Samo to in nič drugega...

Vsekakor so bile te in takšne izjave ter nedvoumne želje naših nekdanjih sodelavcev jasen kažipot delavskemu svetu podjetja, ko je odločal o letošnji organizaciji tega tradicionalnega »tovarniškega srečanja«: Vsem je bilo samo po sebi umljivo, da povabimo letos naše upokojene sodelavce spet na morje, v naš prelepi Umag.

Kakor lani tako se je tudi letos odpravilo na dolgo pot proti morju 5 povsem polnih avtobusov. Prav tako je tudi letos imel vsak avtobus svojega posebnega vodiča, enega od predstavnikov podjetja, ki je skrbel za dobro počutje potnikov. Iz razmera hladnega podnebja, ki jih je spremljalo dobršen kos poti, so avtobusi eden za drugim pripeljali v sončen, takorekoč še čisto poleten dan v Umagu. In tokrat v nasprotju z lanskoletnim izletom, ko je dežna ploha prisilila njegove udeležence, da so vedrili v našem domu in pod platneno streho za njim, je vreme ves dan »držalo«, da smo lahko vsi v tem že posezonskem času občutili pravo obmorsko sončno pripeko. In kot nas je smehljaje se pozdravilo sonce, nam je že pred vhodom v naš počitniški dom zaželel kar najbolj veder dan.

Pogrnjene mize že kličejo k obedu. Po veselih obrazih družbe na naši sliki lahko sklepamo, da jim bo dobro teknilo. Na sliki (od leve proti desni): tov. Vrhovnik Stane, Kokalj Ferdinand, Reš Albert in Ručman Rudolf

dan, medtem ko nas je s prijetno pozornostjo vabil v goste, velik napis razpet nad cestiščem: »Dobrodošli!«

Ker me je zanimalo, kako so naši gosti prestali to dolgo in kljub vsemu vselemu razpoloženju vendarle tudi utrudljivo vožnjo, sem se s tem vprašanjem takoj po prihodu vsakega avtobusa pred naš počitniški dom obrnil na marsikoga od njih. Njihovi odgovori so me po pravici povedano kar malo presenetili. Nihče od njih se zaradi napornosti vožnje ni pritožil, kaj šele zaradi kakršnekoli slabosti! In med njimi so bili tudi taki, ki jim tega že z ozirom na njihova leta in zdravstveno stanje nikakor ne bi prisodil! Pa kaj bodo leta in zdravstveno stanje, ko pa so srca mlada! Da, zares, ta dan se je nedvomno izpričalo: »Stari Induplatovci« so še pošteno korenjaški, njihova misel in srce sta odprta, še vedno prežeta z resničnim mladostnim ognjem. Prav vsi so mi odvrnili: Hvala, dobro! Vožnja je bila lepa, čudovita! Pritožbe so letele kvečjemu na račun teh nesrečnih tovornjakov, ki so s svojo počasnostjo že tako in tako splošni predmet spotike vseh drugih vozačev.

Takoj po prihodu smo naše goste povabili za iz miz improvizirani »štant« na prostem, da si malce okrepijo telo in privežejo dušo! Pa tudi

In kot nas je smehljaje pozdravilo sonce, nam je že pred vhodom v naš počitniški dom zaželel kar najbolj veder dan, medtem ko nas je s prijetno pozornostjo vabil v goste, velik napis razpet nad cestiščem: »Dobrodošli.«

Tov. Rebernik in tov. Panjan, obkrožena od svojih nekdanjih sodelavk — trdne in človeško bogate so te vezi, ki segajo tako globoko nazaj v minula leta skupnega dela in mladosti

Kaj kmalu se je
oglasila tudi
pesem.
Moški zbor je
ubrano zapel
nekaj
priljubljenih
domačih pesmi

Srečanja so bila vesela in polna res-
nične radosti

strežno osebje doma, ki mu je za to
priliko priskočilo na pomoč še nekaj
članov našega sindikata, se je urno
zavrtelo in s pladnji sendvičev in pi-
jače neutrudno vabilo k prigrizku
tiste, ki so ostali malo bolj zadržani in
se — malo mogoče iz sramežljivosti,
malo pa zaradi resničnega navala —
niso prerinili v prvo bojno črto — za
»štant«. In že je zavladalo veselo
razpoloženje, sproščen vrvež, ki ni
jenjal vse do slovesa. Kaj hitro nam
je Simon pokazal svojo, starejšim
sodelavcem dobro znano večino. To
je kosil, da se je kar kadilo za njim,
kot zares samo še v svojih najboljših
časih! Seveda je požel obilo smeha in
priznanja. No, ta čas se je tudi že
pokazalo, kdo je med našimi pogum-
nimi izletniki najbolj pogumen. Tov.
Peter Habjan si ni dal niti enkrat
reči, že je odložil srajco, in še malo,
pa se je pojavil med nami v kopal-
kah. Da, ta dan dobre volje in ve-
selja je treba izkoristiti do kraja. In
prav je imel! Sonce in naše modro
morje, ki je bilo še prav prijetno
toplo, sta naravnost klicala na ko-
panje. Vendar je bilo takšnih pogum-
nežev bolj malo. Drugi smo morje
opazovali raje malo bolj od daleč,
nekateri pa so se le toliko opogumili,
da so šli vanj namakat, če že dru-
gega ne, vsaj noge! Kaj kmalu se je

oglasila tudi pesem. Moški zbor je
ubrano zapel nekaj priljubljenih do-
mačih pesmi. O, pa med našimi vr-
stami so se našli tudi pravi, pravcati
pesniki! Že me je k sebi klicala dru-
ščina dobro razpoloženih tovarišic in
mi predstavila tov. Tončko ali, kot
mi je sama dejala, po domače »Tr-
šantovo iz Induplati«. Da ji verzi
teko kot za šalo in da je pravi moj-
ster rimate besede, sem se kaj hitro
prepričal na lastna ušesa. Kot bi tren-
nil sem sedel poleg nje in že mi je
brez vsakega postanka narekovala
pesem, da bi z njo lahko napolnil
celo stran v Konoplanu, veselo pri-
poved o teh naših presnetih kot april-
sko vreme spremenljivih dekletih.
Takole je začela:

»Dragi cenjeni vaščani,
ki ste tukaj danes zbrani!
Poslušajte me sedaj,
da povem vam marsikaj!
Kakšna vaša so dekleta,
če jim tujec srce obeta,
tudi če se vidno laže
in za hrbtom fige kaže...«

Čas do kosila je hitro, kar pre-
hitro potekel. A, prav ko so nas že
vabile pogrnjene mize k sebi, je pri-
šlo eno najlepših presenečenj tega
dneva. Pripravil nam ga je naš, še

Nekateri pa so se le toliko opogumili,
da so šli vanj namakat, če že dru-
gega ne, vsaj noge!

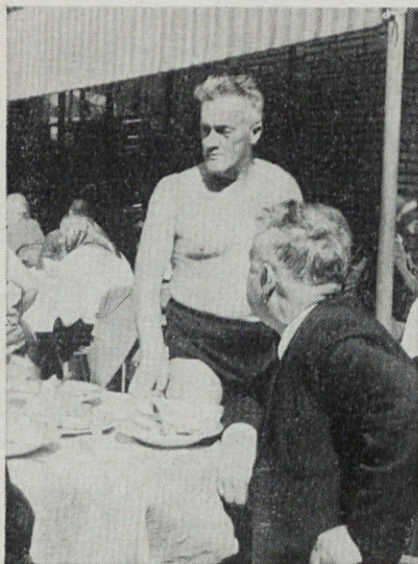
Na vozu sena
z volovsko vprego,
se je pripeljala
pred naš dom
razpoložena
družba in nam
veselo nazdrav-
ljala z njega

Naši izletniki so prispeli. Naj pove-
mo, da se zaradi napornosti vožnje
nihče od njih ni pritožil!

Kot vsako leto je tudi letos uredništvo Kono-plana priredilo prijateljsko srečanje svojih članov. Letos smo naš izlet povezali s proslavo tovarniškega praznika in vsako-letnega srečanja upokojencev Induplati

Tov. Peter Habjan si ni dal niti enkrat reči, že je odložil srajco, in še malo, pa se je pojavil med nami v kopalkah

Pogovor med možmi. Na sliki od leve proti desni: Marks Adolf, Mežnar Ludvik, Velkavrh Jernej in Postotnik Anton

Čas po kosilu smo izrabili vsak po svoje. Eni so odšli počivat, drugi so obsedeli kar za mizami, tretji pa so se raztepli vsak v svojo smer na sprehod

In že je zavladelo veselo razpoloženje, sproščen vrvež, ki ni jenjal vse do slovesa

do pred kratkim aktivni sodelavec, tov. Edi Rojc. Vsakemu udeležencu izleta je s svojega vrta lastnoročno prinesel v spomin na ta dan čudovito dehtečo vejico rožmarina. In še enkrat moram poudariti: zares tako čudovito dehtečo, da si moral vedeti — takšen rožmarin je lahko zrasel le pod skrbnimi rokami tov. Edija! Tov. Edi, hvala ti za to prijetno presenečenje in spomin!

Kosilo je bilo prav zares obilno, da je moral biti tudi še takšen jelec naposled zadovoljen. Neprijetno je bilo le to, da je bilo treba zaradi številnosti gostov postreči v dveh izmenah. Ker pa se je kosilo prav zaradi svoje obilnosti precej zavleklo, je morala druga izmena kar nekoliko predolgo čakati nanj. No, upam, da se ne motim, če zapišem, da je tudi to malo neprijetnost v celoti premagala dobra volja, ki je tega dne v resnici ni zmanjkalo. Drugič pa bi mogoče v takem primeru kazalo prvi izmeni postreči najprej samo z glavnim obedom, s sladico, sadjem in kavico pa šele kasneje vsem skupaj! Povedati moram, da sem med kosilom — po kakšnem srečnem naključju! — delil družbo z zares odlično družabnico tov. Ano Samčevu ali po domače »teto Ano«. Njen bistri duh in znanje (saj govori kar celo kopico jezikov!) sta me prav presenetila. Ves čas kosila me je strogo držala na vajetih in pojila z žlahtno kapljico — jaz pa sem jo, kot se mlajšemu človeku spodobi, pridno ubogal. Na njeno željo naj še zapišem, da se vedno z veseljem spominja tovarništva, ki je bilo tako živo prisotno v časih njenega aktivnega dela, in izrazim vso njeno zahvalo za ta dan upravi podjetja, sindikalni organizaciji in sploh vsem, ki so kakorkoli pripomogli k njemu.

Pa koliko drugih mi je izreklo te iste besede! Naj jih torej še enkrat ponovim tudi v njihovem imenu!

Čas po kosilu smo izrabili vsak po svoje, pač v skladu s svojimi potrebami in željami. Eni so odšli počivat, drugi so obsedeli kar za mizami, tretji pa smo se raztepli vsak v svojo smer na sprehod. Sam sem se v druž-

bi s tov. Rebernikom in tov. Panjanom napotil malo naokrog po lepi okolici. Tako sem bil tudi nehoti priča njenemu veselemu snidenju z nekdanjimi sodelavkami. Kar v hipu so ju obkolile in vprašanj, spominov in želja ni in ni bilo konec. Ko sem jih tako opazoval, me je prešinila nenavadna toplota: trdne in človeško bogate so te vezi, ki segajo tako globoko nazaj v minula leta skupnega dela in mladosti. In kar sama od sebe je prišla nadme neka čudna otožnost: Da, kako mine čas. Mar-sikoga od njih danes ni več.

S sprehoda smo se vrnili ravno pravi čas, da smo imeli še eno svojevrstno atrakcijo tega dne: na vozu sena z volovsko vprego se je pripe-ljala pred naš dom razpoložena druž-ba in nam veselo nazdravljala z njega. Zares, že malo zastarel avto-mobil, vendar, kar je važno, tudi ta potegne, poleg tega pa ima še vrsto prednosti: ne zataji, zanj ni treba šoferskega izpita in nič hudega, če si ga, preden si sedel nanj, že zvrnil kak kozarček ali dva.

Prehitro, vse prehitro se je pri-bližalo slovo. Še enkrat so naši gosti pred odhodom nekaj malega založili, ta in oni je še poslednjič segel po kozarčku. Potem pa naglo vsak na svoj avtobus! In že smo si stiskali roke — pa ne v slovo, ne, kajti vsak, ki sem ga vprašal: »Vam je bilo všeč? Boste prihodnje leto spet prišli, lahko računamo na vas?«, mi je odgovoril: »Da, da, lahko računate name, zagotovo bom spet prišel...« In ko so avtobusi zapeljali, smo si še vedno mahali — vse dokler niso izginili za ovinkom...

Nasvidenje prihodnje leto, naši dragi nekdanji sodelavci!

Naposled naj se še opravičim vsem tistim, ki jih v tem zapisu nisem mogel posebej omeniti, ki pa se vas vseh z radostjo spominjam.

Hvala vam za obisk, za ta svetel dan, prepoln doživetij!

Bodite pozdravljeni!

In ne pozabite na svojo obljubo! Računamo na vas, čakamo vas!

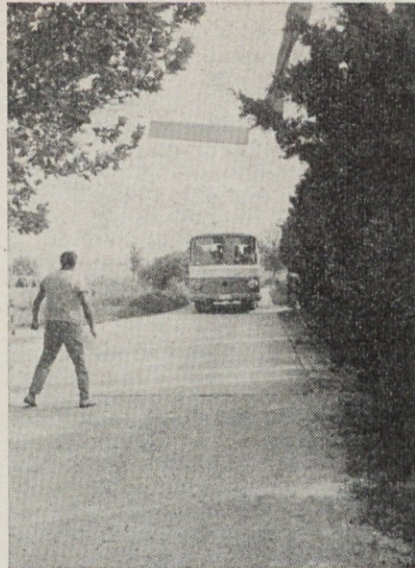
Urednik

Takoj po prihodu smo naše goste povabili za, iz miz improvizirani »štant« na prostem, da si malce okre-pijo telo in privežejo dušo. Na sliki (na levi): tov. Edi Roje z našo dobro teto Ano«.

Tov. Peter Habjan, najbolj pogumen med našimi pogumnimi izletniki

Tovarniški praznik in 20-letnico samoupravljanja smo proslavili tudi z našim »tovarniškim srečanjem« z nekdanjimi sodelavci — upoko-jenci. Na sliki tov. Milan Narat pričakuje prvi avtobus naših upoko-jencev

Proizvodnja in kvaliteta v avgustu 1970

Proizvodni oddelki razen sukal-nice preje v avgustu niso izpolnili svojih mesečnih proizvodnih planov. Vzroki za slabše izpolnjevanje ope-rativnih planov so delno slabi pogoji dela (velika vročina, slaba klimati-zacija), veliki izostanki delavcev (bolniški, poročniški in redni letni dopust); tako je prišlo do delnih za-stojev predvsem v tkalnici, kjer se tudi zaradi majhnega števila stavev najhitreje opazi vsak zastoj.

Oplemenitilnica je s svojo proiz-vodnjo vezana na tkalnico, medtem ko načrtujemo proizvodnjo predil-nice in sukančarne glede na obsto-ječe zaloge preje in predvideno potrošnjo v tkalnici.

Oskrba s surovinami je bila v glavnem zadovoljiva, in sicer tako količinsko kot kvalitetno. Pri njej tudi ni prišlo do nobenih bistvenih zastojev. Primanjkovalo nam je le preje Nm 18/2 malon barvan za izde-lavo raznih garnitur.

Izpolnjevanje mesečnih planov v avgustu 1970 in v prvih osmih mese-cih 1970 je bilo v primerjavi z istimi obdobji lani naslednje:

Tov. Pričeva, ki je ves čas požrtvo-valno skrbela za naše ugodje

		Plan avg. 70 %	Indeks avg. 69 %	Plan 8 mes. 70 %	Indeks 8 mes. 69 %
Predilnica	— predenje (kg)	77,9	105,4	97,2	106,2
	— sukanje (kg)	111,7	101,4	103,6	110,4
Tkalnica	— m	92,3	137,9	95,9	116,6
	— m ²	93,0	135,9	96,9	124,9
	— 000 vot.	94,1	134,1	100,7	109,3
Oplemenitil.	— m	97,0	130,3	—	113,0
Tiskarna	— b. m.	—	31,3	—	113,3
	— m	—	171,3	—	102,6
Konfekcija	— Nh	—	—	—	108,3

Iz zgoraj navedenih rezultatov lahko razberemo, da je kumulativno izpolnjevanje plana zadovoljivo. Vendar se lahko zgodi, da se bodo kumulativni rezultati poslabšali, če mesečnih planov ne bomo izpolnje-

vali 100%. Glede na leto 1969 pa so rezultati dobri.

Kvaliteta surovih in adjustiranih tkanin se ni bistveno spremenila.

Pri surovih tkaninah je bila po posameznih skupinah dosežena naslednja kvaliteta:

	I. kvalit. %	II. kvalit. %	III. kvalit. %	Nereg. tk. %
Bombažne tkanine	95,21	2,78	0,90	1,12
Sintetične tkanine	90,81	3,96	1,22	4,01
Lanenobombažne tkan.	96,42	1,73	0,30	1,55

Skupni rezultat pri surovih in adjustiranih tkaninah je bil v avgustu naslednji:

	Surove tkan. %	Adjust. tkan. %
I. kvaliteta tkanin	94,16	94,16
II. kvaliteta tkanin	2,87	2,87
III. kvaliteta tkanin	0,84	0,84
Neregularne tkanine	2,13	2,13

Pri kvaliteti tkanin opazamo, da je veliko dvojnih votkov. Do tega

prihaja pri menjavi votka in manjkajočih osnovnih niti, in sicer predvsem pri skupini sintetičnih tkanin. To pa povzroča veliko dela pri čiščenju tkanin in popravljanju napak v čistilnici tkanin. Iz tega razloga čistilnica težko tekoče čisti in prihaja do dodatnega dela, ali pa v nasprotnem primeru leži neočiščeno blago v prejemarni. Zaradi tega je nujno, da se v pripravi votka (navijanje rezerve, in v tkalnici (avtomatizem za menjavo) posveča več pozornosti kvaliteti dela.

Tehnolog PTK:
ing. Franc Jeraj

Klešnik. Tokrat je bil namreč med slavljenici tudi tov. direktor, kar je dalo letošnji slovesnosti še prav posebno obeležje. Vsekakor pa je letošnje praznovanje prirejeno v čast dvajsetletnikov podjetja še posebno slovesno, ker prav v tem času slavimo tudi dvajsetletnico samoupravljanja. Na to okoliščino je v svojem nagovoru opozoril tudi ing. Jože Klešnik, ki je dejal: »Dragi slavljenici, dovolite, da vam čestitam. 20 let je dolga doba. Teh 20 let je bilo precej pestrih in dragocenih. Imel sem namen, da bi nanizal vse tiste pomembne dogodke, ki so se v tem času dogodili. Pobrskal sem po naši dobri zakladnici, kjer so ti dogodki ohranjeni — Konoplanu. Če bi jih nanizal, bi bil ta nagovor zelo dolg. Pred 20. leti je tovarna prešla v roke kolektiva. 12. julija 1952. leta je izšla prva številka Konoplana. V tem času je tudi tehnologija vlaken dosegla svoj višek; do danes pa se je spet bistveno spremenila. Leto 1959 je bil mejnik v razvoju podjetja. Takrat smo prešli na uporabo sintetičnih vlaken, avtomatizirali smo tkalnico in izgubili konjsko vprego na našem dvorišču. V bližnji preteklosti, to je v 60. letih, smo prekinili z delom v mokri predilnici. Za naše delavke, ki so delale v njej, je bila to velika pridobitev — čeprav so same delavke ta obrat imele rade, vendar pa so bili delovni pogoji v njem slabi. V teh 20. letih je bila še vrsta drugih dogodkov, do uresničitve, katerih ste prispevali svoj delež tudi vi, za kar se vam v imenu podjetja zahvaljujem, obenem pa vam kličem še na mnoga leta med nami!«

Čestitkam ing. Jožeta Klešnika se pridružujemo tudi mi in vam dragi dvajsetletniki prav tako želimo, da bi še mnoga leta s svojimi bogatimi izkušnjami in delom prispevali k nadaljnjemu napredku podjetja.

Ob tej priliki sem za razgovor zaprosil tov. Marijo Starin in ing. Franca Jeraja. Poprosil sem ju, naj nam povesta kaj o svojem delu v preteklosti, svojih vtisih danes, ko se ozirata nazaj v pretekli čas, in

Slavje dvajsetletnikov

Dne 25. 9. 1970 je bila v posebni sobi menze svojevrstna slovesnost: na njej so se zbrali tisti delavci podjetja, ki so letos dopolnili v Industriji 20 let dela. To pomembno življenjsko in delovno obletnico slavijo letos: tov. Janez Bartol, dipl. ing. Srečo Bergant, Ivka Borec, Antonija Cuš, Cilka Farič, Alojz Farič, Slavko Hribovšek, Ivanka Janežič, Ivanka Jereb, ing. Franc Jeraj, Pavla Koncilja, Vinko Krampelj, Terezija Levstek, Marija Lužar, Pepca Omahna, Avgust Orehek, Cilka Novak, Marija Poljanšek, Cilka Pirnat, Franc Rihartar, Francka Rusjan, Albin Rojc, Marija Starin, Jožica Zabavnik in Marija Letnar.

Zbrane je nagovoril šef ekonomsko-analitskega sektorja ing. Jože

Zbrane je nagovoril šef ekonomsko-analitskega sektorja ing. Jože Klešnik. Tokrat je bil namreč med slavljenici tudi tov. direktor

**Dne 25. 9. 1970
je bilo
v posebni sobi
menze slavje
»20-letnikov
podjetja«.
Tudi mi vam,
dragi sodelavci,
iz srca čestitamo
in nazdravljamo:
Da bi bili
še mnogo let
med nami!**

svoje želje za prihodnost. Tov. Marija Starin mi je povedala, da je delala ves čas v predpredilnici. Tudi delo je nastopila v predpredilnici. Sedaj pa dela že štiri leta v prejemarni. V predpredilnici ji je bilo zelo všeč; predpredilnice je bila tako vajena, da se je v njej počutila, kot bi bila doma. Vendar se tudi v prejemarni dobro počuti. Tov. Marija Starin mi

je tudi rekla, da ji je teh 20 let minilo tako hitro, da si človek tega še misliti ne more. Rekla mi je tudi, da ji je v vseh teh 20 letih v Jaršah šlo dobro in da nima nobene pritožbe. Tudi na sedanjem delovnem mestu je zadovoljna, ker jo imajo sodelavci radi in se dobro počuti. Ing. Franc Jeraj pa mi je na moja vprašanja odgovoril naslednje:

»Če odkrito povem, je teh 20 let minilo kot blisk, kljub temu, da se je v tem času v tovarni spremenilo toliko, da je razlika med tem, kakršne so bile razmere takrat v njej in kakršne so danes, takšna kot noč in dan. V prihodnosti bomo morali modernizirati še predilnico in oplemenitilnico; menim, da bo to izvršeno v srednjeročnem planu.

Ko sem prišel v Jarše, sem začel delati na delovnem mestu obratovodje tkalnice. Na tem delovnem mestu sem delal celih 18 let in pol. To delo mi je bilo zelo všeč in še danes obujam spomine na takratne čase. V tistih časih pa je bilo tudi družabno življenje bolj razvito kot danes; tehnika in standard razbijata takšno kolektivno, družabno življenje.

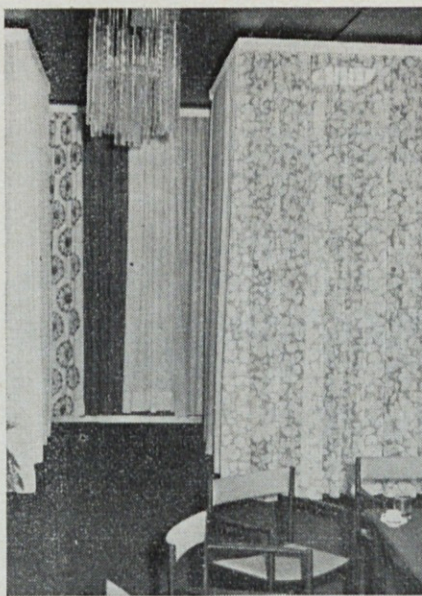
Ko se oziram nazaj na ta dvajseta leta, me navdaja občutek, da bi moral biti danes odnos do dela na vseh delovnih področjih drugačen. Uspeh podjetja ne zavisi le od truda vodstvenega kadra, marveč od vsakega delavca. Kolektiv mora delovati harmonično: če se v njem karkoli zataknje, se to v podjetju pozna. Vsako delovno mesto pogojuje določeno osebno odgovornost delavca.«

Sprejem nove kolekcije

Dne 17. 9. 1970 je bil v podjetju sprejem nove kolekcije. Ob tej priliki si je našo novo kolekcijo ogledalo tudi mnogo delavk in delavcev podjetja. Učinek naših novih zaves jih je presenetil; vsekakor je bil učinek nanje tem večji, ker v sami fazi delovnega procesa sodelujejo le z določeno delovno operacijo pri njihovi izdelavi. Pa tudi, kot so sami dejali, je zavesa, ki je v resnici prikazana kot zavesa, videti povsem drugačna kot na stroju oz. na pregledovalni mizi. Zato je prav, da si tudi tisti, ki so s svojim delom v neposredni proizvodnji pripomogli k izdelavi teh zaves, ogledajo, kakšen je končni efekt tega njihovega dela. Mnogi med njimi so si tudi izbirali tiste zaves, ki so jim bile najbolj všeč. Izbirali so si zlasti sukljanke za bolj nežnimi toni, medtem ko za zaves z večjimi vzorci ni bilo takega zanimanja. Res pa je, da zahtevajo te zaves z velikimi vzorci, ki so danes v svetu precej moderne, razmeroma velik prostor.

Popoldne tega dne je bil sestanek ožjega kroga strokovnih delavcev podjetja, na katerem so ocenili in dokončno potrdili našo novo kolekcijo. V kolekcijo za prihodnje leto so bili sprejeti vsi nanovo kreirani artikli zaves, in sicer v vseh predloženih barvnih variantah. Novih artiklov zaves je 9, izdelani pa so v skupno 32 barvnih variantah. V novo kolekcijo sta bili prav tako sprejeti obe novi namizni garniture »Verena« in »Anica«, ki sta izdelani vsaka v treh barvnih variantah. Letos je razvojni oddelek pripravil

tudi nov izdelek — okrogel prt, o katerem smo pisali že v prejšnji številki Konoplana. Tokrat naj še omenimo, da je ta prt tiskan na pollanenem platnu in na tkanini iz sintetike v več barvnih variantah. V kolekcijo za leto 1971 so bili od naše stare kolekcije sprejeti še trije ar-

Dne 17. 9. 1970 je bil v podjetju sprejem nove kolekcije. Na sliki: nekaj zaves iz nove kolekcije, razstavljenih v Golf hotelu na Bledu ob priliki našega letošnjega sestanka s kupci

tikli pri zavesah, tri namizne garniture in štirje prt.

Na posvetovanju strokovnih sodelavcev je bilo med drugim tudi rečeno, da se bo prodaja artiklov iz nove kolekcije začela z novim letom. Da bi lahko začeli s prodajo, moramo imeti na zalogi najmanj 3000 m posameznega artikla. Strokovni sodelavci so tudi ugotovili, da letošnji asortiman ni namenjen le za gostinske objekte, marveč tudi za opremo stanovanj, in to v večji meri, kot je bilo to dosedaj. Na tem posvetu je padel tudi predlog, da bi v prihodnosti skreirali tudi nove set garniture. Kar pa se tiče samega sprejemanja kolekcije, je bilo soglasno mnenje vseh, da je ne moremo sprejemati le enkrat letno. Rok za sprejem nove kolekcije zaves je v redu določen, to je, ta kolekcija naj bi se tudi v prihodnosti še naprej sprejemala v septembru. Vendar pa bi morali v januarju že sprejemati novo kolekcijo za garniture.

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega sina in brata FRANCITA BANIČA, se najtopleje zahvaljujemo vsem sodelavkam in sodelavcem, ki so z nami sočustvovali, nam izrekli sožalje in počastili njegov spomin z vencem.

Žalujoča mama Minka Banič
z družino

Prijava nezgod pri delu

Živimo v dobi, ko nas vsakodnevno pretrese vest podobne vsebine: »Pri prometni nesreči se je poškodoval ali celo umrl znanec, prijatelj ali nepoznani.« Te vrste dnevnih poročil je toliko, da bi se morali zamisliti nad prometom na naših cestah. Vsi uporabniki cest bi morali upoštevati stanje cest, prometne predpise in gostoto prometa. Na poti na delo in z dela bi morali zaposleni paziti na varen promet tako za sebe, kot tudi za druge udeležence v prometu.

Do konca septembra letos je bilo pri zaposlenih v podjetju več nesreč na poti na delo ali z dela (12), kot lani skozi vse leto (11 nesreč). Če upoštevamo še slabo vreme v zadnjih dveh mesecih v letu bo teh vrst nesreč znatno več kot lani. Te vrste nesreče so navadno težje zato so tudi posledice večje in zdravljenje dolgotrajnejše. Običajno traja bolniški stalež več kot mesec dni. Zaradi navedenega bomo v prometu prisebni, spoštujemo cestnoprometne predpise in znake. Če pa pride do nesreče poiščimo prvo pomoč v naši obratni ambulanti ali v kateri drugi zdravstveni ustanovi, če to ni mogoče v naši. V vsakem primeru pa morate

nesrečo prijaviti v 24 urah, sami ali kdo od domačih varnostnemu delavcu v podjetju, ki ima delovni prostor v baraki poleg vratarja. Za vsako nesrečo je treba imeti tudi priče. Resnično, da je za vse primere nesreč težko dobiti pričo, posebno, če se je nesreča zgodila na poti zgodaj zjutraj ali pozno zvečer, vendar moramo še posebno za te primere dobiti priče, ki bodo lahko potrdile verodostojnost dogodka.

Enako kot za nesreče na poti, velja tudi za nezgode v podjetju, da jih je potrebno prijaviti v 24 urah. Marsikdo trdi, da ni poučen o teh zadevah, zato ponovno navajam: Vsako poškodobo, prasko, odrgnino, ubod, vrez, udarec ali podobno nezgodo, ki v začetku ne pokaže, da je potreben bolniški stalež **zapišite v knjigo nezgod**, ki jo ima mojster. Če se čez teden dni ali kasneje pojavijo komplikacije zaradi te nezgode je nezgodo lahko dokazati, ker je zapisana. Tudi interes vsakega posameznika je, da dobi za nesrečo pri delu 100% nadomestilo OD, če je pravilno prijavljena, namesto 80%, če je prijava nesreče nepravilna ali sporna.

Varnostni delavec

Iz gasilskih vrst

Po odhodu poklicnega gasilca tov. Ivana Majhna v pokoj, je delo prostovoljnega industrijskega gasilskega društva (IGD) za nekaj časa zamrlo. S prihodom novega poklicnega gasilca tov. Urbasa Avgusta in s pomočjo starih članov IGD pa smo na najboljši poti, da delo društva še bolj zaživi. Tako smo imeli 11. 9. 1970

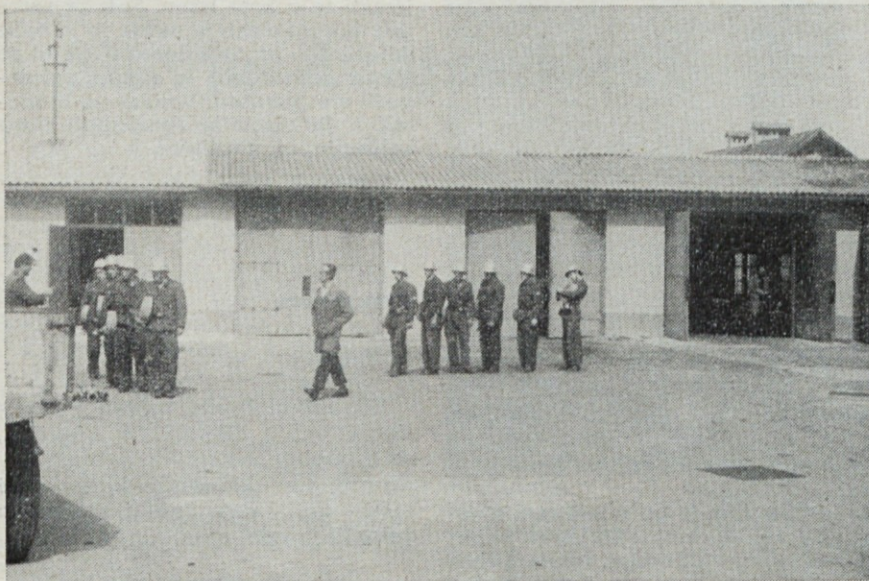
sestaneek z dosedanjimi člani društva, ki jih je 12 in z vsemi, ki bi hoteli na novo sodelovati v društvu. Novih članov se je prijavilo 18, kar je pohvale vredno. Sklenjeno je bilo, da bodo imeli novi člani vaje dvakrat mesečno in sicer vsak prvi in drugi petek v mesecu, starejši pa vsak zadnji petek v mesecu. Sklenjeno je tudi

bilo, da se za potrebe društva nabavi nova raztegljiva lestev, ki seže v višino 12 m. Je lahka, praktična, izdelana v »Elanu«, stane pa 3500 din. Želja vseh gasilcev pa je, da se s planom za prihodnje leto zagotovi nabava nove motorne črpalke tipa Rosenbauer. Dosedanja motorna črpalka je ena najstarejših v okolici in lahko samo še delno služi svojemu namenu.

V petek 25. 9. 1970 si je nekaj članov podjetja ogledalo prikaz uporabe modernega gasilskega orodja in naprav na prostoru Poklicne gasilske brigade v Ljubljani. Videti je bilo kaj. Gašenje 8 m² vnetljive tekočine s prahom, katero so pogasili v nekaj sekundah. Dalje prikaz gašenja z vodnim topom, ki lahko gasi iz oddaljenosti do 30 m. Več načinov gašenja z vodo, vodno meglo in kemično peno. Atrakcija pa je bila prikaz uporabe nove raztegljive Magirusove lestve, ki je montirana na avtomobilu. Lestev z avtomobilom tehta skupaj 17 ton, seže v višino do 42 m, kar pomeni, da gasijo lahko z lestve požare, ki so v 10 nadstropju. Služi lahko tudi za reševanje ljudi iz visokih stavb, saj ima na lestvi košaro, v kateri je prostora za dve osebi. Vse na lestvi se upravlja s pritiskom na gumb ali ročico. Cena lestve je 110 starih milijonov dinarjev.

Z ozirom na prikazano opremo, izurjenost poklicnih gasilcev in vseplošno pripravljenost, smemo zapisati, da je možnost gašenja požarov in reševanja ljudi in imovine na taki ravni, da smo tega lahko samo veseli, saj nam to daje občutek varnosti.

Varnostni delavec

Naša nova gasilska desetina

Vaje na novi gasilski lestvi

NAŠI OBISKI

Ob priliki proslave letošnjega tovarniškega praznika smo organizirali tudi obisk naših sodelavcev in upokojencev, ki jih je bolezen priklenila na posteljo. Predstavniki našega sindikata so tako obiskali naslednje naše sodelavce: tov. Lužar Marijo, tov. Hiršman Vido, tov. Zupan Pavlo, tov. Kraševac Fani, tov. Bistan Štefana, tov. Lamberšek Dano, tov. Bohorč Franca, tov. Smrdelj Ivanko, tov. Srdič Angelo, tov. Verbič Kati, tov. Završnik Majdo, tov. Cerar Tončko, tov. Krampelj Pepco, tov. Nastran Drago, ing. Korče-Pleteršek Alenko, tov. Šimenc Vido, tov. Žučko

Mileno, tov. Blažič Ivana, tov. Prašnikar Ivano, tov. Bistan Slavko, tov. Zobavnik Marijo, tov. Cerar Ido, tov. Klančar Alojza in ing. Pezdir Janeza.

Obisk je te naše sodelavce prijetno presenetil in v svojih besedah so se predstavnikom sindikata iskreno zahvaljevali za to izkazano pozornost in njegovo darilo. Kot urednik Konoplana sem se tudi sam udeležil dveh takšnih obiskov našega sindikata. Obiskali smo tov. Hiršman Vido in tov. Nastran Drago.

Tov. Hiršman Vida mi je povedala, da je bila 13. avgusta na ope-

raciji zaradi ledvičnih kamnov. Operacija je bila zelo dolga, trajala je 3—4 ure. Po operaciji je bila v bolnici 9 dni. Vnele so se ji notranje žile. Zaradi tega tudi preleži večino časa. Vstane samo toliko, da se malo umije in sprehodi. Dr. Šiška jo obiskuje vsak teden dva- do trikrat. V prvem času po operaciji pa jo je obiskovala tudi po petkrat na teden. Najbolj je srečna, če je popoln mir. Televizije ne gleda. Zeli si, da bi lahko hitro spet prišla na delo. »Zdrav človek ne ve, kaj ima,« je dejala. »Ko pa enkrat tako daleč prideš, veš, kaj je zdravje.« Potem pa se je še obrnila na tov. Vinka Jagodica, ki je bil z nami na obisku pri njej, in mu rekla: »Vidite Cene,

Tov. Hiršman Vida: »Zdrav človek ne ve, kaj ima«

Tov. Nastran Draga je v bolniški že od 1. maja. Njena bolezen se vleče že 7 let

Tudi tovariš Smolnikar Maks je eden od tistih naših upokojencev, ki se ni mogel z nami veseliti lepega sonca in morja v Umagu

Naša upokojenka tov. Kregar Ljudmila, ki se žal ni mogla udeležiti našega tovarniškega srečanja v Umagu

kako sva včasih delala, pa tudi huda bila — danes pa ne bi mogla več!«

Tov. Nastran Draga je v bolniški že od 1. maja. Njena bolezen se vleče že 7 let. Ima sklepno revmo, poleg tega pa še rano na dvanajsterniku. V zadnjem času pa jo mučijo še ledvica in jetra. Kot nam je povedala sme jesti le »nežne« stvari. »Če človek pride v leta, pridejo vse take reči,« nam je dejala. Ker je bila hripava, se nam je še opravičevala: »Samo veter pride, pa se že prehladim.« Malo se zabava tudi s televizijo; žal pa je vse, kar je lepega in zanimivega, preveč pozno na sporedu.

Predstavniki našega sindikata so obiskali tudi tiste naše upokojence, ki se zaradi svojega zdravstvenega stanja niso mogli odzvati našemu povabilu na skupno srečanje v Umagu. Tako so obiskali tov. Škofic Janeza, Štebal Karla, Smolnikar Maksa in tov. Kregar Ljudmilo. Tudi oni so bili zelo prijetno presenečeni nad tem obiskom in so se predstavnikom sindikata prav lepo zahvalili za poklonjena darila, obenem pa so še naročili pozdrave vsemu kolektivu Induplati.

Dragi naši sodelavci in upokojenci, ki vas je bolezen prisilila, da ne morete priti med nas. Želimo vam čimprejšnjega okrevanja in to, da bi se spet sešli na delu v podjetju ali na našem vsakoletnem srečanju.

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Janez Koželj, del. pri metaliziranju tkan., vstopil 1. 9. 1970,
2. Avgust Cotman, varjenje cerad v konf., vstopil 1. 9. 1970,
3. Ladislav Dejanovič, kurjač, vstopil 3. 9. 1970,
4. Miran Zupančič, del. pri metaliziranju, vstopil 7. 9. 1970,
5. Frančiška Marolt, previjalka, vstopila 10. 9. 1970,
6. Cirila Kavčič, previjalka, vstopila 16. 9. 1970,
7. Valida Hozdič, čist. prost. v pripr., vstopila 21. 9. 1970,
8. Marica Povšnar, tkalka, vstopila 21. 9. 1970,
9. Žučko Mira, previjalka, vstopila 1. 10. 1970,
10. Ljubica Petrovčič, tkalka, vstopila 1. 10. 1970,
11. Pavel Hafner, varjenje cerad, vstopil 1. 10. 1970,
12. Marija Radkovič, del. v konfekciji, vstopila 2. 10. 1970,
13. Ljudmila Svetlin, previjalka, vstopila 3. 10. 1970.

Izstopi:

1. Štefka Mlinar, tkalka, izstopila 9. 9. 1970,
2. Brona Kočar, del. na kalandru, upokojena z 18. 9. 1970,
3. Justina Krulc, tiskar, izstopila 18. 9. 1970,
4. Joža Puško, del. v konfek., izstopila 18. 9. 1970,
5. Šarc Elizabeta, snovalka, izstopila 30. 9. 1970,
6. Ana Pavlič, tkalka, izstopila 21. 9. 1970,
7. Marjeta Krušnik, tkalka, izstopila 30. 9. 1970,
8. Marija Blejc, tkalka, izstopila 30. 9. 1970,
9. Valentin Jenko, ključavničar, izstopil 30. 9. 1970,
10. Ladislav Dejanovič, kurjač, 1. oktobra 1970.

Poročili so se:

1. Marija Dolenc, tkalka, poročena POLLAK.
2. Pavla Prosenc, tkalka, poročena OPARA.

Prejeli smo:

Najpristrčnejša hvala vsemu kolektivu, posebno tov. direktorju za tako lep sprejem v Umagu, kakor tudi za vse dobrote, ki smo jih uživali v resničnem obilju. Tudi zabave nam ni manjkalo; tako smo se napele, da je kaj! Saj petje je moje največje veselje, prav tako pa tudi morje; škoda je le, da je vse tako hitro minilo. O, to je bilo veselo! Na tihem naj povem še to: »V stari peči fejs gori, vleče kot stara fajfa. Nova pa velikokrat kadi!«

Oprostite!

S pozdravom
Minka Dornik

Naše športne prireditve

V nedeljo 13. 9. 1970 je bilo strelsko tekmovalje med sindikalnima ekipama našega podjetja in podjetja Stol, Kamnik. Tekmovali so štiri ekipe. Doseženi so bili sledeči rezultati:

1. mesto, Induplati, 991 krogov;
2. mesto, Stol, Kamnik I. 965 krogov;
3. mesto, Induplati (mlad.) 982 krogov;
4. mesto, Stol, Kamnik II., 864 krogov.

Tekmovanja v kegljanju se je udeležilo 30 tekmovalcev, od tega 11 žensk. Moški so tekmovali s 100 lučaji mešano, ženske pa s 50 lučaji mešano.

Med ženskami so bile najboljše:

Podrtih
kegljev

1. mesto, Juhant Minka, . . . 160
2. mesto, inž. Zajc Fanika . . . 136
3. mesto, Blejc Danica . . . 129

Moški pa so dosegli sledeče rezultate:

Podrtih
kegljev

1. mesto, Andromako Dane, . . . 412
2. mesto, inž. Zabukovec Lado 385
3. mesto, Zupan Brane, . . . 333

Sindikalna nogometna ekipa Induplati je povabila v goste ekipo iz Tržiča. Rezultat tekme je bil neodločen. Tržičani so povabili naše fante na povratno tekmo, ki naj bi se odigrala v Tržiču.

Enajstčlanska kegljaška ekipa se je udeležila tretje tekstiliade v kegljanju, ki je bila letos v Mariboru. Rezultatov o uvrstitvi ekip in posameznikov še nismo prejeli.

Uzebina:

Iz preteklosti se poraja prihodnost
Dom upokojecev — Umag 1970
Proizvodnja in kvaliteta v avgustu 1970
Slavje dvajsetletnikov
Sprejem nove kolekcije
Zahvala
Prijava nezgod pri delu
Iz gasilskih vrst
Naši obiski
Obvestila iz kadrovske službe
Naše športne prireditve
Prejeli smo

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Induplati. Odgovorni urednik Ingo Paš. Ureja uredniški odbor: ing. Janko Ukmar, ing. Lado Zabukovec, dipl. ing. Janez Pezdir, dipl. ing. Avgust Orehek, dipl. ing. Boža Pogačnik, ing. Jože Klešnik, Cilka Mrdženovič, dipl. ing. Branko Novak, Majda Skrinjar, Ivo Sešek, dipl. ing. Alenka Korče-Pleteršek, dipl. ing. Franc Verhovec, Janez Rainer. V uredniškem odboru sodelujejo po službeni dolžnosti: direktor, predsednik sind. org., sekretar ZK, predsednik mlad. org. Natisnila in kličje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič«